

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33458

kl. 49a, 528
P 23 b, 5728
Kl 49 a, 17

Władysław Zbyradowski
(Borysław, Polska)

Ręczny przyrząd do obtaczania zniekształconych czopów wałów korbowych

Zgłoszono 15 listopada 1937 r.
Udzielono 24 maja 1948 r.

Przyrząd według wynalazku jest przedstawiony na załączonym rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój i widok boczny przyrządu, fig. 2 — jego widok z przodu.

Przyrząd ten posiada dwa pierścienie cylindryczne, dwudzielne *a* i *b*, z których wewnętrzny *a* zakłada się na kołnierz czopa korbowego za pomocą pierścienia *a1*, przymocowanego do pierścienia wewnętrznego *a* śrubkami. Oprócz tego pierścień wewnętrzny *a* jest przymocowany do ramienia korby śrubami *h*. Pierścień *a1* jest wymienny, co pozwala stosować ten sam przyrząd do czopów o różnych wymiarach. W nadlewie *c1* pierścienia zewnętrznego *b* znajduje się gniazdo do osadzenia i przy-

kręcenia suportu poziomego *c*, do którego jest przymocowany suport *d*, zaopatrzony w oprawkę *e* do noża tokarskiego.

Posuw suportów po linii poziomej równoległej do osi czopa odbywa się samoczynnie za pomocą kółka zębatego *f*, które podczas ruchu obrotowego pierścienia zewnętrznego *b* zaczepia zębem o trzpień *i*, osadzony w pierścieniu wewnętrznym *a*, co powoduje obrót kółka zębatego wraz z wrzecionem suportu *c*, na którym jest ono nasadzone, przy czym pierścień wewnętrzny *b* jest obracany ręcznie za pomocą dźwigni *k*.

Przyrząd według wynalazku jest lekki, przenośny, łatwo się składa i rozbiera oraz daje się szybko wypośredkować na każdym

czopie korbowym silnika spalinowego lub maszyny parowej, zaopatrzonym w kołnierz, oraz obtacza dokładnie czopy korbowe tych silników bez potrzeby zdejmowania wału korbowego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ręczny przyrząd do obtaczania niekształconych czopów wałów korbowych, składający się z dwóch oddzielnych pierścieni, z których wewnętrzny posiada wytoczenie do zamocowania go na kołnierzu czopa oraz zwrotny suport, przesuwany równoległe do osi tego czopa za pomocą wrzeciona, którego obrót następuje wskutek zaczepienia trzpienia
2. Przyrząd według zastrz. 1 znamieny tym, że na podporcie (*c*), posuwającym się równoległe do osi czopa umocowany jest przesuwany ręcznie poprzeczny suport z oprawką (*e*) do noża tokarskiego.

umocowanego w pierścieniu wewnętrznym o kołko zębate, osadzone na tym wrzecionie, znamieny tym, że pierścień wewnętrzny (*a*) umocowany jest za pomocą wymiennego pierścienia (*a1*) wpuszczonego i przykręconego śrubami do jego bocznej ścianki, a służącego do środkowania przyrządu na kołnierzu czopa.

Władysław Zbyradowski

FIG. I.

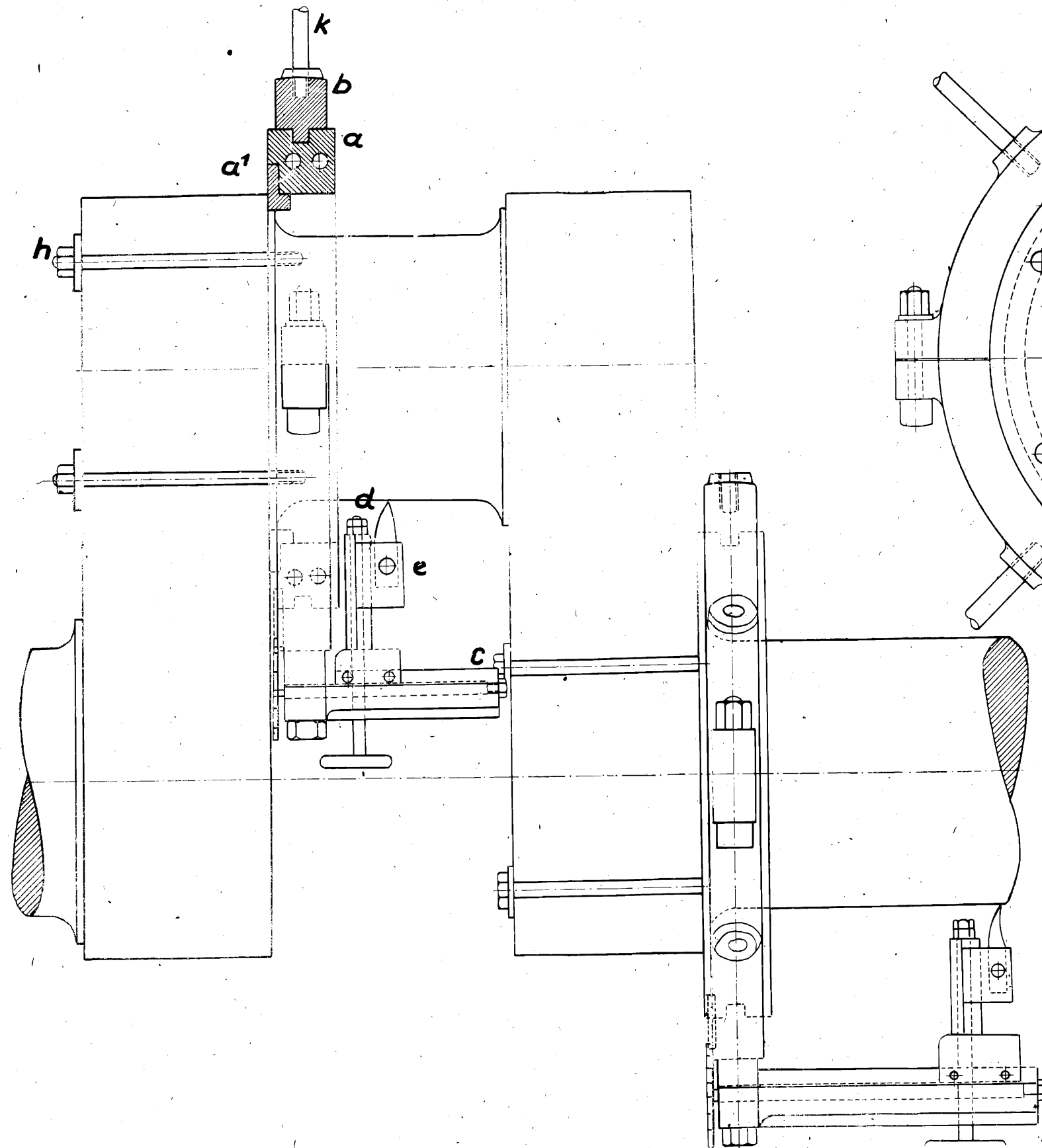

FIG. II.

